

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Bahtiyar Fathi

Žalovaná: Predsedateľ na Džaržavna agencija za bežancite

Výrok rozsudku

1. Článok 3 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, sa má v situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby orgány členského štátu vecne posudzovali žiadosť o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 2 písm. b) tohto nariadenia bez toho, aby predtým prijali výslovné rozhodnutie, ktoré na základe kritérií stanovených týmto nariadením určuje, že tomuto členskému štátu prislúcha zodpovednosť pristúpiť k takémuto posúdeniu.
2. Článok 46 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany sa má v situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, vykladať v tom zmysle, že v rámci žaloby podanej žiadateľom o medzinárodnú ochranu proti rozhodnutiu, ktorým sa jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu vyhlasuje za neopodstatnenú, nie je príslušný súd členského štátu z úradnej moci povinný preskúmať, či kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie uvedenej žiadosti upravené nariadením č. 604/2013, boli správne uplatnené.
3. Článok 10 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany sa má vykladať v tom zmysle, že žiadateľ o medzinárodnú ochranu, ktorý uvádza na podporu svojej žiadosti riziko prenasledovania z dôvodov spojených s náboženstvom, nemusí na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa náboženského presvedčenia predložiť vyhlásenia alebo dodať dokumenty ku všetkým prvkom pojmu „náboženstvo“, ktorý je uvedený v tomto ustanovení. Žiadateľovi však prislúcha podložiť uvedené tvrdenia dôveryhodným spôsobom, predložením dôkazov, ktoré umožnia príslušnému orgánu uistiť sa o ich pravdivosti.
4. Článok 9 ods. 1 a 2 smernice 2011/95 sa má vykladať v tom zmysle, že zákaz konania, ktoré je v rozpore so štátnym náboženstvom štátu pôvodu žiadateľa o medzinárodnú ochranu, pod hrozbou trestu smrti alebo trestu odňatia slobody, môže predstavovať „prenasledovanie“ v zmysle tohto článku, pokiaľ je tento zákaz v praxi sprevádzaný takýmito trestami zo strany orgánov tohto štátu, čo musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 10.4.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 2. októbra 2018 – Francúzska republika/Európsky parlament

(Vec C-73/17) (¹)

(Žaloba o neplatnosť — Inštitucionálne právo — Protokol o umiestnení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr a útvarov Európskej únie — Európsky parlament — Pojem „zasadnutie o rozpočte“ konajúce sa v Štrasburgu (Francúzsko) — Článok 314 ZFEÚ — Výkon rozpočtovej právomoci na dodatočnom plenárnom zasadnutí v Bruseli (Belgicko))

(2018/C 436/08)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francúzska republika (v zastúpení: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda a E. de Moustier, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: R. Crowe a U. Rösslein, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Luxemburské veľkovevodstvo (v zastúpení: D. Holderer a C. Schiltz, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Francúzska republika znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskym parlamentom.
3. Luxemburské veľkovevodstvo znáša vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 3.4.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 4. októbra 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd – Varna – Bulharsko) – Komisia za zaštitu na potrebitelite/ Evelina Kamenova

(Vec C-105/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Smernica 2005/29/ES — Článok 2 písm. b) a d) — Smernica 2011/83/EÚ — Článok 2 bod 2 — Pojmy „obchodník“ a „obchodné praktiky“)

(2018/C 436/09)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen săd – Varna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Komisia za zaštitu na potrebitelite

Žalovaná: Evelina Kamenova

za účasti: Okrážna prokuratúra – Varna

Výrok rozsudku

Článok 2 písm. b) a d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), a článok 2 bod 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu, ako je žalovaná v konaní vo veci samej, ktorá na internetovej stránke súbežne zverejní určitý počet inzerátov, ktorými ponúka na predaj nový a použitý tovar, možno kvalifikovať ako „obchodníka“ a táto činnosť môže predstavovať „obchodnú praktiku“ len vtedy, ak táto osoba koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, čo musí so zreteľom na všetky okolnosti relevantné v konkrétnom prípade posúdiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 144, 8.5.2017.